

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 397/2011-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. L. J., R., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/59/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. L. J. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2010 doručená sťažnosť JUDr. L. J., R. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/59/2004 (ďalej len „namietané konanie“). Predmetom tohto konania je rozhodovanie o žalobe o určení neplatnosti záložnej zmluvy, ktorou sa istilo „*vyplatenie pohľadávky 632 012,22 € s prísl.*“.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že zmluvou o postúpení pohľadávky z 20. februára 2009 uzatvorenou s obchodnou spoločnosťou A., s. r. o., na sťažovateľa ako postupníka prešla pohľadávka v sume 632 012,22 € s prísl., ktorej právnym základom je zmluva o poskytnutí peňažných prostriedkov z 27. mája 1997 uzatvorená medzi právnym predchodcom sťažovateľa M. S. – S., K., a dlžníkom I., spoločnosť s ručením obmedzeným v konkurze, B. V sťažnosti sa v tejto súvislosti uvádza:

„Vyššie označená pohľadávka, ktorá prešla na sťažovateľa je na základe Záložnej zmluvy z 27. 5. 1997, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Okresného úradu B., katastrálny odbor sp. zn. V 1240/97 zo dňa 28. 5. 1997, zabezpečená záložným právom k... nehnuteľnostiam..., ktoré sú ako nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra B., pre katastrálne územie B., obec B., okres B., na liste vlastníctva č...

Sťažovateľ... sa listom zo dňa 23. 2. 2009 doručeným Okresnému súdu Bardejov domáhal prijatia rozhodnutia o vstupe jeho osoby do občiansko-súdneho konania vedeného pred Okresným súdom v Bardejove pod sp. zn. 3C 59/2004. Predmetom uvedené konania je návrh záložcu - mesta B. zo dňa 19. 2. 2004 na vyslovenie neplatnosti vyššie uvedenej záložnej zmluvy zabezpečujúcej pohľadávku sťažovateľa.

Listom zo dňa 21. 4. 2009 sťažovateľ podanie zo dňa 23. 2. 2009 doplnil spolu so žiadosťou o podanie informácie o spôsobe vybavenia jeho podania zo dňa 23. 2. 2009.

Vzhľadom k tomu, že o týchto návrhoch nebolo rozhodnuté a sťažovateľ nebol informovaný o spôsobe vybavenia jeho podaní, bol nútený podaním zo dňa 27. 5. 2009 v zmysle § 3 ods. 7 zákona č. 757/2004 Z. z. ... namietat' porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ okrem iného poukázal aj na to, že jeho skôr uplatnené, dokonca opakované podania neboli Okresným súdom Bardejov vybavené, pričom však konajúci súd o neskôr podanom návrhu navrhovateľa - protistrany zo dňa 30. 4. 2009 na vydanie predbežného opatrenia, rozhodol už 13. 5. 2009.

Listom sp. zn. 1594/2009 zo dňa 2. 11. 2009 bol sťažovateľ predsedom konajúceho súdu informovaný o opatreniach prijatých na základe vyššie uvedených podaní. Okresný súd Bardejov dňa 30. 9. 2009 rozhodol o pripustení osoby sťažovateľa do konania, pričom toto rozhodnutie bolo nadriadeným súdom ako nezákonné zrušené dňa 31. 3. 2010. Následne až doposiaľ nebolo o návrhu sťažovateľa na vstup do daného konania rozhodnuté. Vo veci samej nebolo od 23. 2. 2009 vytýčené žiadne pojednávanie.

... Tento stav pretrváva už po dobu viac ako 20 mesiacov, pričom o tak jednoduchej právnej veci, akou je rozhodnutie o pristúpení sťažovateľa do konania nebolo doteraz rozhodnuté. Uvedený stav je na mieste hodnotiť ako prietahy v danom konaní a opätovné pokračovanie v zasahovaní do základných práv sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a konanie v primeranej dobe.

V tejto súvislosti si tiež dovoľujem poukázať na to, že od momentu ako bola sťažovateľovi postúpená vyššie uvedená pohľadávka, nebolo v danej veci vytýčené žiadne pojednávanie a v merite veci sa vôbec nekonalo a nekoná napriek vyčerpaniu všetkých dostupných prostriedkov na zjednanie nápravy vrátane sťažnosti Ministrovi spravodlivosti SR.

V danej veci sú zjavne prítomné znaky nečinnosti na strane súdu prvého stupňa, ktorý sa zjavne vyhýba konať o podstate veci, zrejme vedomí si neopodstatnenosti podaného návrhu na začatie konania, ktorého neopodstatnenosť potvrdilo nielen rozhodnutie najvyššej súdnej authority, ale tiež podané mimoriadneho dovolanie Generálneho prokurátora SR (Najvyšší súd SR Uznesením sp. zn. 2M Cdo 3/2010 zo dňa 29. 7. 2010 v danej veci zrušil predbežné opatrenie vydané dňa 13. 5. 2009 Okresným súdom Bardejov a potvrdené Krajským súdom v Prešove).

... Zastávam názor, že postupom Okresného súdu Bardejov... došlo k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľa vymedzených v citovaných ustanoveniach platnej právnej úpravy... Dôsledky týchto rozhodnutí je síce možné napraviť v rámci ďalšieho konania, okresný súd by však musel začať v danej veci reálne konať. Následky uvedenej nečinnosti sú však tak závažné, že jedinou cestou, ako možno dosiahnuť v danej veci nápravu je uplatnenie tohto prostriedku ochrany základných práv a slobôd, ktorým ochranu neposkytol všeobecný súd, orgán správy súdom a ani ministerstvo spravodlivosti.

Sťažovateľ sa domnieva, že... je na mieste priznať mu aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,-Eur. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukazuje na to, že v danej veci od začiatku konania - od 19. 2. 2004 uplynula doba takmer 7 kalendárnych rokov, pričom okresný súd nevydal žiadne rozhodnutie vo veci samej. Od momentu ako sťažovateľ nadobudol pohľadávku uplynula doba viac ako 21 kalendárnych mesiacov, pričom za tejto čas okresný súd právoplatne nerozhodol ani len o tak základnej okolnosti akou je jeho vstup do konania. V dôsledku toho zasiahol do jeho práv a vystavil ho právnej neistote, resp. až nemožnosti uplatňovať niektoré oprávnenia účastníka daného konania.“

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo JUDr. L. J... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/59/2004 porušené bolo.

... Okresnému súdu Bardejov sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/59/2004 konal bez zbytočných prietáhov.

... JUDr. L. J... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,-Eur, ktoré mu je Okresný súd Bardejov povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... Okresný súd... je povinný nahradiť JUDr. L. J... trovy právneho zastúpenia vo výške 303,31,-Eur... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. ...

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu alebo namietaným rozhodnutím štátu nemohlo

vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo označeným rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (II. ÚS 92/05).

Dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

III.

Ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu zistil, že 19. februára 2004 žalobca podal žalobu so žalobným petitom: záložná zmluva medzi žalovaným v 1. rade (JUDr. K. R. – správca konkurznej podstaty úpadcu: M. S. – S., K.) a žalovaným v 2. rade (Ing. P. M. – správca konkurznej podstaty úpadcu I., s. r. o., B.) je neplatná, súd určuje, že rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva pod č. k. V-1240/97 z 28. mája 1997 Oú – katastrálny odbor B. je neplatné.

Keďže sťažovateľ ako postupník, na ktorého prešla pohľadávka na úhradu zmluvy z 20. februára 2009, namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v súvislosti s pripustením jeho vstupu do konania sp. zn. 3 C 59/2004, ústavný súd posudzoval postup okresného súdu len v období od februára 2009. Zo spisu týkajúceho sa tejto časti preskúmaného obdobia vyplýva:

Dňa 26. februára 2009 bola okresnému súdu doručená žiadosť spoločnosti A., s. r. o., T., o zámenu účastníka konania na strane žalovaného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 20. februára 2009 (ďalej len „zmluva z 20. februára 2009“) s tým, že postupníkom je sťažovateľ.

Dňa 26. februára 2009 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa z 23. februára 2009 na vstup do konania namiesto pôvodného žalovaného. Sťažovateľ tento návrh odôvodnil uzavretím zmluvy z 20. februára 2009 uzavretej so spoločnosťou A., s. r. o. V návrhu sťažovateľ uviedol, že v prílohe predkladá oznámenie o postúpení pohľadávky jeho právneho predchodcu, pričom v prílohe tento dokument nebol priložený. Na základe týchto skutočností okresný súd 5. marca 2009 vyzval spoločnosť A., s. r. o., na predloženie zmluvy z 20. februára 2009, ktorú uzavreli so sťažovateľom ako postupníkom. Na základe tejto výzvy bolo okresnému súdu 16. marca 2009 doručené podanie spoločnosti A., s. r. o., v ktorom predložila zmluvu z 20. februára 2009 so sťažovateľom.

Okresný súd 31. marca 2009 vyzval žalobcu, aby sa podľa § 92 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vyjadril k postúpeniu pohľadávky na základe zmlúv z 28. augusta 2008 a 20. februára 2009 a aby v lehote 10 dní navrhol ďalší procesný postup.

Dňa 24. apríla 2009 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa z 21. apríla 2009, ktoré označil ako doplnenie č. 1 návrhu na svoj vstup do konania namiesto pôvodného žalovaného, s tým, že predložil zmluvu z 20. februára 2009 a list vlastníctva (ďalej len

„LV“), z ktorého vyplýva, že k predmetným nehnuteľnostiam je zapísaný v časti „C“ ako záložný veriteľ.

Žalobca doručil 30. apríla 2009 okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal sťažovateľovi výkon záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV do právoplatného ukončenia súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 3 C 59/2004.

Dňa 4. mája 2009 predložil konajúci sudca okresného súdu JUDr. M. K. vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa cíti byť zaujatý z dôvodu, že osobne pozná sťažovateľa z obdobia štúdia a zo spoločného ubytovania na internáte. Predseda okresného súdu 4. mája 2009 akceptoval námietku zaujatosti a vec bola náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. E. W.

Dňa 11. mája 2009 bolo okresnému súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom vyslovil svoj nesúhlas so vstupom sťažovateľa do konania z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže záložná zmluva je neplatná. Žalobca tiež požiadal o predĺženie lehoty na predloženie návrhu na ďalší procesný postup z dôvodov mimoriadnej pracovnej zaneprázdnenosti jeho právneho zástupcu s tým, že do 15. mája 2009 toto vyjadrenie predloží.

Sťažovateľ doručil okresnému súdu 13. mája 2009 doplnenie č. 2 k návrhu na vstup do konania, ktoré obsahovalo vyjadrenie k návrhu na začatie konania.

Dňa 13. mája 2009 okresný súd uznesením č. k. 3 C/59/2004-186 nariadil predbežné opatrenie, ktorým sťažovateľovi zakázal realizovať výkon záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 3 C 59/2004. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie doručené okresnému súdu 26. mája 2009.

Sťažovateľ 1. júna 2009 doručil okresnému súdu podanie, ktorým namietal porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Dňa 25. júna 2009 bola vec doručená Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“), ktorý rozhodol 27. augusta 2009 uznesením č. k. 12 Co/46/2009-212 tak, že potvrdil uznesenie okresného súdu; toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. septembra 2009.

Dňa 3. septembra 2009 bola vec vrátená okresnému súdu, ktorý rozhodol 30. septembra 2009 uznesením č. k. 3 C/59/2004-217 tak, že pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalovaného v 1. rade JUDr. K. R., správkyňa konkurznej podstaty M. S. – S., vstúpil sťažovateľ.

Dňa 16. októbra 2009 bola okresnému súdu doručená žiadosť Okresnej prokuratúry B. o zapožičanie spisu vo veci sp. zn. 3 C/59/2004 na účely vybavenia podnetu na podanie mimoriadneho dovolania podaného sťažovateľom proti uzneseniu krajského súdu z 27. augusta 2009. Okresný súd v prípise z 19. októbra 2009 uviedol, že vo veci je podaná sťažnosť, o ktorej je potrebné rozhodnúť.

Žalobca doručil okresnému súdu 19. októbra 2009 odvolanie proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 3 C/59/2004 z 30. septembra 2009 o pripustení sťažovateľa do konania namiesto žalovaného v 1. rade, pričom namietal, že je to jeho právo určiť okruh žalovaných.

Dňa 19. októbra 2009 sťažovateľ doručil návrh na vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu s tým, že namietal ich zaujatosť kvôli účastníkovi konania – Mestu B.; navrhol odňať vec okresnému súdu a prikázať ju inému súdu.

Dňa 6. novembra 2009 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za námietku zaujatosti a za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

Predmetná vec bola 11. novembra 2009 pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. S. I.

Sťažovateľ doručil okresnému súdu 13. novembra 2009 doklad preukazujúci, že zaplatil súdne poplatky.

Dňa 14. decembra 2009 okresný súd doručil návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti ostatným účastníkom konania s výzvou na vyjadrenie sa k tomuto návrhu. V období od 22. decembra 2009 do 22. februára 2010 bola vec predložená sudcom okresného súdu na vyjadrenie k námietke zaujatosti podanej sťažovateľom. Dňa 25. februára 2010 bola vec zaslaná krajskému súdu.

Dňa 3. marca 2010 bola vec doručená krajskému súdu, ktorý rozhodol uznesením z 31. marca 2010 č. k. 15 Co/29/2010-249, tak že zrušil uznesenie o pripustení vstupu sťažovateľa do konania namiesto žalovaného v 1. rade; toto uznesenie nadobudlo

právoplatnosť 1. júna 2010. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že je právom žalobcu určiť okruh účastníkov, toto právo má prednosť pred § 92 ods. 2 a 3 OSP. Krajský súd o námietke zaujatosti nerozhodoval, pretože nebola vznesená účastníkom konania.

Vec bola vrátená okresnému súdu 4. mája 2010, ktorý 20. mája 2010 doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania.

Dňa 14. júna 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o zapožičanie spisu, pretože generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podal mimoriadne dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 12 Co/46/2009-212 z 27. augusta 2009, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 3 C/59/2004-186 z 13. mája 2009, ktorým nariadil predbežné opatrenie. Spis bol odoslaný najvyššiemu súdu 22. júna 2010.

Najvyšší súd rozhodol o mimoriadnom dovolaní uznesením č. k. 2 M Cdo/3/2010-274 z 29. júla 2010, ktorým zrušil uznesenie krajského súdu z 27. augusta 2009 č. k. 12 Co/46/2009-212 a uznesenie Okresného súdu Prešov z 13. mája 2009 č. k. 3 C/59/2004-186 a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. septembra 2010.

Dňa 19. októbra 2010 najvyšší súd rozhodol opravným uznesením sp. zn. 2 M Cdo 3/2010 z 19. októbra 2010, ktorým opravil výrok uznesenia tak, že sa zrušuje uznesenie okresného súdu a vec sa vracia okresnému súdu na ďalšie konanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. novembra 2010. Dňa 15. novembra 2010 bola vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Predmetná vec bola 8. júla 2010 pridelená sudkyňi okresného súdu Mgr. I. H. Dňa 9. júla 2010 Mgr. H. navrhla, aby bola vylúčená z prerokovania a rozhodovania veci z dôvodu, že primátor B. MUDr. H. je jej strýko, následne bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. M. K. Dňa 2. augusta 2010 JUDr. K. poukázal na to, že už raz bol vylúčený z prerokovania a rozhodovania predmetnej veci.

Žalobca (Mesto B.) vo svojom podaní doručenom okresnému súdu 29. októbra 2010 poukázal na zrušenie predbežného opatrenia s tým, že trvá na návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Uviedol, že podľa uznesenia najvyššieho súdu nariadenie predbežného opatrenia nebolo dostatočne odôvodnené, ale podmienky na jeho nariadenie

boli. S podobným obsahom doručil žalobca okresnému súdu podania aj 5. novembra 2010, 8. novembra 2010, 12. novembra 2010, 18. novembra 2010, 29. novembra 2010 a 9. decembra 2010 s tým, že poukázal na prebiehajúcu dražbu týkajúcu sa predmetných nehnuteľností, ktorú realizuje sťažovateľ, a žiadal nariadiť predbežné opatrenie.

Podľa úradného záznamu z 20. decembra 2010 bol na základe pokynu predsedu okresného súdu z 20. decembra 2010 sp. zn. Spr 1680/2010 originál podania sťažovateľa s prílohou a s vyjadreniami sudcov (č. 1. 309 - 322) založený do spisu. Sťažovateľ podaním zo 4. októbra 2010 doručeným okresnému súdu 29. októbra 2010 vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom okresného súdu. Sťažovateľ poukazuje na to, že predseda okresného súdu ho listom č. 1594-2009 z 2. novembra 2009 informoval o prijatých opatreniach, napriek tomu už po dobu viac ako 20 mesiacov nebolo rozhodnuté o jeho návrhu. Ďalej poukazuje na to, že zákonným sudcom vo veci sa stala Mgr. I. H., pričom primátorom Mesta B. je MUDr. H.; nie je vylúčené, že sú v príbuzenskom vzťahu, a preto podal podnet aj ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky, ďalej uviedol, že podáva aj sťažnosť ústavnému súdu.

V období od 19. novembra 2010 do 20. decembra 2010 sa sudcovia okresného súdu vyjadrili k námietke zaujatosti sťažovateľa. Dňa 22. decembra 2010 bola náhodným výberom vec pridelená sudcovi JUDr. K. K., ktorý 11. januára 2011 doručil predsedovi okresného súdu svoje vyjadrenie, podľa ktorého sa domnieva, že zákonným sudcom vo veci je JUDr. K. Predseda okresného súdu mu odpovedal toho istého dňa s tým, že nie sú pochybnosti o tom, že je (JUDr. K.) zákonným sudcom vo veci.

Okresný súd uznesením č. k. 3 C/59/2004-358 z 11. januára 2011 nariadil predbežné opatrenie s tým, že bolo sťažovateľovi zakázané realizovať výkon záložného práva do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 3 C/59/2004.

Dňa 7. januára 2011 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti sťažovateľa proti sudcom krajského súdu a návrh na prikázanie veci inému krajskému súdu.

Sťažovateľ sa proti uzneseniu z 11. januára 2011 odvolal, jeho odvolanie bolo doručené okresnému súdu 20. januára 2011, odvolanie doplnil podaním doručeným 3. februára 2011. Okresný súd doručil odvolanie sťažovateľa 7. marca 2011 účastníkom konania – žalobcovi, JUDr. R. a Ing. M., S., s. r. o., a 8. marca 2011 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Okresný súd uznesením č. k. 3 C/59/2004-395 z 15. marca 2011 rozhodol tak, že pripustil, aby ako žalovaný v 3. rade do konania vstúpil sťažovateľ.

Uznesením č. k. 3 C/59/2004-396 z 15. marca 2011 okresný súd uložil sťažovateľovi, aby sa vyjadril k návrhu na začatie konania, k rozhodnutiu prerokúvať vec bez nariadenia pojednávania, a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach.

Dňa 16. marca 2011 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie sťažovateľa o zaplatení súdneho poplatku za odvolanie. Žalobca sa k podanému odvolaniu sťažovateľa vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 17. marca 2011. Okresný súd predložil vec 17. marca 2011 krajskému súdu.

Krajskému súdu bola vec doručená 21. marca 2011. Dňa 28. marca 2011 bol spis predložený sudcom krajského súdu na vyjadrenie k námietke zaujatosti podanej sťažovateľom.

Dňa 24. marca 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k návrhu na začatie konania. Spis bol 6. apríla 2011 predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti. Vec bola 11. apríla 2011 doručená najvyššiemu súdu, pričom tento rozhodol uznesením č. k. 7 Nc/26/2011-419 z 20. apríla 2011 tak, že sudcovia krajského súdu nie sú vylúčení z prerokúvania a rozhodovania vecí vedenej pod sp. zn. 12 Co 21/2011 (vec okresného súdu sp. zn. 3 C 59/2004) s výnimkou sudkyne JUDr. V. Z., ktorá vylúčená je.

Dňa 12. mája 2011 bola vec vrátená krajskému súdu, ktorý o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 3 C 59/2004-358 z 11. januára 2011 rozhodol uznesením č. k. 12 Co/21/2011-423 zo 17. mája 2011 tak, že potvrdil uznesenie okresného súdu.

Dňa 25. mája 2011 bola vec vrátená okresnému súdu na ďalší procesný postup. Okresný súd 26. mája 2011 doručoval uznesenia krajského súdu účastníkom konania.

Dňa 7. septembra 2011 okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom tak, že žalobu zamietol.

IV.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/59/2004.

Podľa žaloby predmetom konania je rozhodovanie o určení neplatnosti záložnej zmluvy, určení, že rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva je neplatné, a určení, že záložné právo zapísané na LV neexistuje [§ 80 písm. c) OSP]. Z hľadiska predmetu konania ide o bežnú agendu súdov v občianskoprávných veciach (§ 7 ods. 1 OSP). Námietky sťažovateľa v sťažnosti sa tiež týkajú jeho návrhu na vstup do konania namiesto žalovaného v 1. rade z dôvodu, že na neho boli zmluvou o postúpení pohľadávky prevedené práva a povinnosti, o ktorých sa koná (§ 92 ods. 2 OSP). Ide o bežný procesný návrh, ktorý sa nevyznačuje výraznejšou náročnosťou z hľadiska právneho posúdenia.

Sťažovateľ predmetný návrh uplatnil 26. februára 2009, okresný súd o tomto návrhu prvýkrát rozhodol uznesením z 30. septembra 2009, teda po uplynutí siedmich mesiacov. V tomto období žalobca doručil okresnému súdu 30. apríla 2009 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, okresný súd predbežné opatrenie nariadil uznesením z 13. mája 2009, sťažovateľ 26. mája 2009 proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, na základe čoho bola vec predložená 19. júna 2009 krajskému súdu na rozhodnutie. Z krajského súdu bola vec vrátená na okresný súd 3. septembra 2009, teda na krajskom súde bola predmetná vec približne dva a pol mesiaca. V tomto období tiež vo veci konajúci sudca uplatnil námietku zaujatosti z dôvodu jeho vzťahu k sťažovateľovi, pre ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti (§ 14 ods. 1 OSP), čo viedlo k prideleniu veci inému zákonnému sudcovi.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že v období siedmich mesiacov, kým okresný súd rozhodol o procesnom návrhu sťažovateľa podľa § 92 ods. 2 OSP, okresný súd nebol nečinný, reagoval na procesnú aktivitu žalobcu a aj sťažovateľa (návrh na nariadenie predbežného opatrenia, odvolanie, rozhodovanie odvolacieho súdu o odvolaní). Okrem toho z dôvodu uplatnenej námietky zaujatosti došlo k výmene zákonného sudcu, čo bolo spojené s tým, že sa nový zákonný sudca musel oboznámiť so spisom.

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľa, že okresný súd rozhodol najprv o časovo neskôr podanom návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ústavný súd uvádza, že v zásade nie je oprávnený hodnotiť postup okresného súdu z toho hľadiska, či mal skôr rozhodnúť o návrhu sťažovateľa alebo o časovo neskoršom návrhu žalobcu. Je vecou konajúceho súdu, aby v rámci postupu v konaní určil, o ktorom návrhu rozhodne skôr, pričom v okolnostiach prípadu sa postup okresného súdu javí byť logickým a legitímnym z toho hľadiska, že pri rozhodovaní o predbežnom opatrení ide o dočasnú úpravu pomerov a je prítomný prvok naliehavosti (§ 74 ods. 1 OSP), ktorý odôvodňuje prednostné rozhodnutie súdu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Proti uzneseniu okresného súdu z 30. septembra 2009, ktorým uskutočnil zámenu sťažovateľa za žalovaného v 1. rade, podal žalobca odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 19. októbra 2009. O odvolaní rozhodol krajský súd 31. marca 2010, teda po uplynutí približne päť a pol mesiaca.

Po doručení odvolania žalobcu 19. októbra 2009 okresnému súdu bol súdny spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie 25. februára 2010, teda po uplynutí štyroch mesiacov. V tomto období okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku. Dňa 19. októbra 2009 doručil sťažovateľ okresnému súdu námietku zaujatosti smerujúcu proti všetkým sudcom okresného súdu a návrh na prikázanie veci inému súdu. Na základe tohto úkonu okresný súd 6. novembra 2009 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, 14. decembra 2009 doručoval návrh sťažovateľa na prikázanie veci inému súdu ostatným účastníkom konania na vyjadrenie, v období od 22. decembra 2009 do 22. februára 2010 bola vec predkladaná sudcom okresného súdu na účely vyjadrenia sa k námietke zaujatosti sťažovateľa. Z uvedených skutočností je tiež zrejmé, že v tomto období okresný súd nebol nečinný, reagoval na procesnú aktivitu žalobcu a sťažovateľa.

Po rozhodnutí krajského súdu o odvolaní bola vec doručená okresnému súdu 4. mája 2010, ktorý o návrhu sťažovateľa podľa § 92 ods. 2 OSP opäť rozhodol uznesením 15. marca 2011, teda po uplynutí 10,5 mesiaca. V tomto období bol súdny spis 22. júna 2010 predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 12 Co/46/2009 z 27. augusta 2009,

ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania podal generálnemu prokurátorovi sťažovateľ. Súdny spis bol vrátený okresnému súdu 15. novembra 2010, teda po uplynutí takmer piatich mesiacov.

V období po vrátení veci okresnému súdu zákonná sudkyňa uplatnila námietku zaujatosti pre svoj príbuzenský vzťah k účastníkovi konania, čo viedlo k prideleniu veci inému zákonnému sudcovi, ktorý tiež poukázal na svoje predchádzajúce vylúčenie z dôvodu vzťahu k sťažovateľovi. Dňa 29. októbra 2010 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom okresného súdu, ku ktorej sa vyjadrovali títo sudcovia v období od 19. novembra 2010 do 20. decembra 2010, a následne bola vec 22. decembra 2010 pridelená novému zákonnému sudcovi.

Okresný súd rozhodol uznesením z 11. januára 2011 o nariadení predbežného opatrenia, proti ktorému podal odvolanie sťažovateľ 20. januára 2011. Sťažovateľ svoje odvolanie doplnil podaním doručeným okresnému súdu 3. februára 2011. Okresný súd 8. marca 2011 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Následne okresný súd uznesením z 15. marca 2011 pripustil vstup sťažovateľa do konania ako žalovaný v 3. rade.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že okresný súd ani v tomto období nebol nečinný, reagoval na procesnú aktivitu účastníkov konania a sťažovateľa (mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, predloženie spisu najvyššiemu súdu, nariadenie predbežného opatrenia, odvolanie proti tomuto uzneseniu, uplatnenie námietky zaujatosti sudcami okresného súdu, resp. sťažovateľom proti všetkým sudcom okresného súdu).

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v období po 26. februári 2009 nedošlo v označenom konaní okresného súdu k priesťahom v konaní, ktoré by bolo možno kvalifikovať ako zbytočné.

Z týchto dôvodov ústavný súd po vyhodnotení postupu okresného súdu dospel k záveru, že v období od 26. februára 2009 nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v označenom konaní, a preto sťažnosť pri predbežnom prerokovaní

odmietol, a to podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že pokiaľ ide o námietku sťažovateľa týkajúcu sa rozhodnutia okresného súdu vo veci samej, zo súdneho spisu je zrejmé, že okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom 7. septembra 2011 tak, že žalobu zamietol. V období od 26. februára 2009 do 7. septembra 2011 (teda v období dvoch rokov a sedem mesiacov) bol spis takmer desať a pol mesiacov na súdoch iného stupňa (Okresný súd Prešov, krajský súd a najvyšší súd), čo predstavuje rok a šesť a pol mesiaca rozhodovania na okresnom súde. Od 15. marca 2011 do rozhodnutia v merite uplynulo päť mesiacov a tri týždne. V tomto období bola vec 17. marca 2011 predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia, zároveň sa sudcovia krajského súdu vyjadrili k námietke zaujatosti sťažovateľa, ktorú vzniesol proti všetkým sudcom krajského súdu. Dňa 6. apríla 2011 bol spis predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti, následne bol spis vrátený krajskému súdu, ktorý 17. mája 2011 rozhodol o odvolaní sťažovateľa. Spis bol vrátený okresnému súdu 25. mája 2011, teda približne po dvoch mesiacoch. Okresný súd následne 26. mája 2011 doručoval uznesenie krajského súdu ostatným účastníkom konania, o žalobe meritórne rozhodol rozsudkom 7. septembra 2011, teda po vyše troch mesiacoch.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že ani v tomto období okresný súd nebol nečinný, reagoval na procesnú aktivitu účastníkov konania a sťažovateľa (predloženie veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, na vyjadrenie sa k námietke zaujatosti sťažovateľa, predloženie veci najvyššiemu súdu na rozhodnutie o tejto námietke, meritórne rozhodnutie). Z uvedených skutočností tiež vyplýva, že od 26. februára 2009 do meritórneho rozhodnutia okresného súdu 7. septembra 2011, vzhľadom na procesnú aktivitu účastníkov konania, ktorá viedla k opakovanému predkladaniu spisu na súdy iného stupňa, neuplynula taká doba, pri ktorej by bolo možné usudzovať, že v konaní vznikli neodôvodnené priťahy v konaní, ktoré by mohli viesť k možnému vysloveniu porušenia práv označených sťažovateľom.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2011